

at have faaet derned. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) har sagt det, saa maa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem kom til at deltage i Mødet, og den Maade, hvorpaa Politiet blev anvendt, give os nogen Grund til at anklage det ærede Medlems Parti. Det ærede Medlem (Dinesen) talte ogsaa om, at en af Grundene til, at man havde haft Politi derned og stillet sig, som man gjorde, var, at der var gaaet Bud til Arbejdere og Haandværkere om at komme derned. Jeg tror ikke, at det med Grund kunde ængste noget Menneſke. Jeg tror, at de, man har Noget at befrygte af ved saadanne Veiligheder, ere ikke saa meget Arbejderne, de have ikke Tid til at tænke paa den Slags Ting, men det er de Dagdrivere, som have Tid til at drøfte Politiet paa Kafeer og i Vinkjældere og ikke bestille Andet. Det er den Slags Folk, som i Holbæk stenede Balthazar Christensen. Vaade i Holbæk og Slagelse have de forulempet Venstre; det er dem, vi have havt at gjøre med i Byerne i den Grad, at det var umuligt at komme til at tale, indtil Venstre var voget saa stærkt op, at det kunde holde dem i Klemme; det er ikke de Folk, som det ærede Medlem (Dinesen) har nævnt, man skal befrygte Noget af; det vil jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Vi kom altsaa til dette Møde. Der er ikke stort at sige til dette Møde. Det, man fra den anden Side fik ud af dette Møde, var, at man fik konstateret sin egen og Politiets Afmagt overfor den rolige sjællandske Laanbefolkning.

Efter at det var sket, fandt man paa noget Andet, saa opfandt man de saakaldte Familiemøder, saa befandt man sig paa det Standpunkt, som Partiets bedste Mand her i Salen, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) forleden præciserede: man havde opgivet at omvende sine Modstandere. Ganske rigtig; det var det Standpunkt, man stod paa. Nu tænkte man ikke paa at vinde nye Tilhængere, men blot paa at beholde dem, man havde, og leve, saalænge de levede. Men Luffen var ikke god paa disse Møder. Det Bisald og i det Hele den Modtagelse, Talerne fik paa disse Møder, gjorde dem krigslystne. Allerede paa Thyen dreve de det dertil, at vi saae et Medlem her af Thinget udfordre meget stærkt det Venstre, der ikke var tilstede. Hvis det ikke kom, saa var det, Venstre sagde, kun Frafer, og de selv Kujoner, som ikke turde møde. Og allerede i Sylland føltes der en smertelig Længsel efter at se Venstre; man begyndte der at længes efter Egyptens Rjodgryder, at længes tilbage til de Tider,

da Høire og Venstre holdt sine Møder sammen, man kunde ikke længere undvære Venstre. Det var Grunden til, at da Høire indstodte for Indbydelse til et Møde paa Sjælland, i Syderup, saa sagde Venstre i Holbæk Amt i Genhold til en gammel Tradition, som er den, at, naar det ene Parti holder Møde, saa møder det andet Parti ogsaa, saa sagde Venstre — ikke at det vilde møde til Høires Møde, — thi det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) svæver i Vildelse, naar han tror, at vi havde Noget at gjøre der den Dag, men vi maatte møde, ikke blot for vor egen Skyld, men ogsaa for det ærede Medlems Partis Skyld; for at det ikke skulde føle den smertelige Længsel efter Venstre og tro, at det ikke kunde saa Venstre i Tale noget Sted. Venstres Indbydelse gik ikke ud paa at tiltvinge os Afgang til Høires Møde, men Venstre sagde: Enten møde vi til Ebers Møde under lige Vilkaar, eller ogsaa komme vi til et Møde for os selv. Men saa skete det Samme som i Hillerød, at saa blev man — jeg siger med Jlid: man, thi naar man siger, at Ansvarer hviler paa Politimesteren, som skal rekvirere Politi, saa skal det ogsaa staa fast, at det moralske Ansvar, naar man bruger Politiet i politiske Tjemed, hviler hos de ledende Politikere fra Høires Side, naar de igjen gribes af Feighed og ikke vove at komme under lige Vilkaar. Der var dog ingen synderlig Grund til dette, naar man tænker paa, hvorledes det samme Parti selv kunde opføre sig i 1877 i et privat Spisetelt, hvor de ikke paa nogenſomhelst Maade bleve forulempede. Moderne bleve altsaa, som for er skildret, holdte hvert paa sin Plads; der var tilhyneladende lige saa lidt Brug for Politiet i Syderup som for en Solskjærm ved Nordpolen. Venstre drog ind i sit Spisetelt, og Høire i sit. Men nu begyndte Politiet paa Noget, som jeg meget bestemt maa anke over; man faar ikke let sjællandske Bønder gjort det begribeligt, at det skulde være forbudt at færdes paa en offentlig Landevei mellem Hotel Skarrisø og Jernbanestationen, naar det sker uden at spørre Kjørselen eller forulempe Nogen. Og derfra tror jeg egentlig, at den første Begyndelse skriver sig, fra den Maade, hvorpaa Politiet saaledes blandede sig ind mellem Folk. Da saa endelig Høire begyndte at skulle erpedere de Husmænd, som de ikke havde Plads eller Mad til, vilde Venstre gerne se disse Folk; det var en af Grundene til, at Venstre samlede sig sammen for at se, hvorledes det gik til. Den høitærede Justitsminister har ikke hørt nogen Klage over den Maade, hvorpaa den stedlige Politioverighed var optraadt. Jeg gad vidst, hvor han var, dengang det ærede